

УДК 343.123.3

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.142>

СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА РІШЕННЯМ СЛІДЧОГО, ДІЗНАВАЧА ТА ПРОКУРОРА ЩОДО ЗУПИНЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: КРИТЕРІЇ ПРАВОМІРНОСТІ ТА ПРАКТИКА ОСКАРЖЕННЯ

Рогозіннікова К.С.,

*кандидат юридичних наук,**доцент кафедри правоохоронної діяльності та спеціальних юридичних дисциплін**Навчально-наукового інституту права,**Національний університет водного господарства**та природокористування*

ORCID: 0000-0003-2866-408X

Рогозіннікова К.С. Судовий контроль за рішенням слідчого, дізнавача та прокурора щодо зупинення досудового розслідування: критерії правомірності та практика оскарження.

У статті наведено результати наукових досліджень щодо комплексного аналізу механізму судового контролю слідчого судді за рішеннями слідчого, дізнавача та прокурора щодо зупинення досудового розслідування. Встановлено, що доволі часто у правозастосовній практиці розгляду кримінальних проваджень виникають ситуації, через які органи досудового розслідування об'єктивно не можуть безперервно й своєчасно проводити необхідні слідчі (розшукові) дії та приймати відповідні рішення для швидкого закінчення досудового розслідування. Йдеться, зокрема, про об'єктивно зумовлену необхідність зупинення досудового розслідування, чинність якої підтверджується винесенням постанови прокурора або постанови слідчого, дізнавача, погодженої з прокурором.

Під час проведення дослідження акцентовано увагу на процесуальних особливостях набуття особою статусу підозрюваного, а також на необхідності дотримання засади розумності строків проведення досудового розслідування. Зокрема, визначено, які негативні юридичні наслідки тягне за собою неправомірне затягування строків досудового розслідування на процес відновлення порушених прав та інтересів осіб і відшкодування шкоди цивільним позивачам. Для підтвердження авторської позиції наведено практику застосування статті 6 Європейської конвенції про захист прав людини й основоположних свобод у рішенні по справі «Меріт проти України», прийнятого Європейським судом з прав людини 30 березня 2004.

Визначено, що під умовами зупинення досудового розслідування варто розуміти припи-

си кримінального процесуального закону, що зобов'язують уповноважену службову особу вчинити відповідні процесуальні дії та ухвалити процесуальні рішення або встановити наявність певних юридичних фактів до винесення постанови про зупинення досудового розслідування. Акцентовано увагу на необхідності неухильного дотримання приписів ч. 1 та 2 ст. 280 Кримінального процесуального кодексу України, у якій законодавцем визначено вичерпний перелік підстав для законного зупинення проведення досудового розслідування.

Авторами статті також визначено, що судовий контроль за прийняттям рішень слідчим і прокурором щодо зупинення досудового розслідування розкривається через можливість слідчого судді відновити процесуальні дії у розрізі кримінального провадження, що забезпечується скасуванням останнім постанови про зупинення досудового розслідування. Можливість оскаржити до слідчого судді рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зупинення досудового розслідування забезпечується на підставі п. 2 ч. 1 ст. 303 Кримінального процесуального кодексу України.

Ключові слова: досудове розслідування; судовий контроль; слідчий суддя; рішення слідчого, дізнавача, прокурора; зупинення досудового розслідування; право на оскарження.

Rogozinnikova K.S. Judicial control over the decision of investigator, detective and prosecutor to suspend pre-trial investigation: criteria of legality and practice of appeal.

The article presents the results of scientific research on a comprehensive analysis of the mechanism of judicial control by an investigating judge over the decisions of an investigator, a coroner and a prosecutor to suspend a pre-trial

investigation. It is established that quite often in the law enforcement practice of criminal proceedings, situations arise which make it objectively impossible for pre-trial investigation authorities to continuously and timely carry out the necessary investigative (detective) actions and make appropriate decisions to complete the pre-trial investigation as soon as possible. In particular, we are talking about the objectively determined need to suspend the pre-trial investigation, the validity of which is confirmed by the prosecutor's decision or the decision of the investigator, detective, agreed with the prosecutor.

The study focuses on the procedural peculiarities of acquiring the status of a suspect, as well as on the need to comply with the principle of reasonableness of the pre-trial investigation. In particular, the author identifies the negative legal consequences of unlawful delay in the pre-trial investigation for the process of restoration of violated rights and interests of individuals and compensation for damages to civil plaintiffs. In support of the author's position, the author cites the practice of application of Article 6 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms in the judgment in the case of *Merit v. Ukraine*, adopted by the European Court of Human Rights on 30 March 2004.

It is determined that the conditions for suspension of the pre-trial investigation should be understood as the provisions of the criminal procedure law which oblige the authorised official to perform relevant procedural actions and make procedural decisions or establish the existence of certain legal facts before issuing a decision to suspend the pre-trial investigation. The author emphasises the need to strictly comply with the provisions of Parts 1 and 2 of Article 280 of the Criminal Procedure Code of Ukraine, in which the legislator has defined an exhaustive list of grounds for the lawful suspension of a pre-trial investigation.

The authors of the article also determine that judicial control over the decision-making by the investigator and prosecutor to suspend the pre-trial investigation is revealed through the investigating judge's ability to resume procedural actions in the context of criminal proceedings, which is ensured by the latter's cancellation of the decision to suspend the pre-trial investigation. The opportunity to appeal to the investigating judge against the decision of the investigator, detective, or prosecutor to suspend the pre-trial investigation is provided by Article 303(1)(2) of the Criminal Procedure Code of Ukraine.

Key words: pre-trial investigation; judicial control; investigating judge; decision of an investigator, coroner, prosecutor; suspension of pre-trial investigation; right to appeal.

Постановка проблеми. Європейський вектор розвитку України, проголошений на найвищому політико-правовому рівні, вимагає внесення змін до системи національного законодавства, у тому числі кримінального процесуального законодавства, а також удосконалення правозастосовних механізмів. З прийняттям в 2012 році нового Кримінального процесуального кодексу України були зроблені суттєві кроки у реформуванні кримінально-правової сфери й гармонізації стандартів розгляду кримінального провадження з європейськими стандартами. Як наслідок, одним із основних завдань кримінального провадження на стадії проведення досудового розслідування було проголошено забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування обставин кримінального правопорушення. Водночас, нерідко на практиці виникають ситуації, через які органи досудового розслідування об'єктивно не можуть безперервно й своєчасно проводити необхідні слідчі (розшукові) дії та приймати відповідні рішення для швидкого закінчення досудового розслідування. У зв'язку з цим, у кримінальному процесі існує інститут зупинення досудового розслідування до моменту усунення відповідних перешкод у його провадженні.

На наше переконання, зупинення досудового розслідування – це вимушене припинення процесуальної діяльності органів досудового розслідування внаслідок появи обставин, що не дають змогу здійснити подальше провадження та закінчити досудове розслідування. Актуальність дослідження дії такого інституту в кримінальному процесуальному законодавстві України важко переоцінити, з огляду на сучасні умови прав- й державотворення.

Мета роботи – здійснення комплексного аналізу правових норм чинного кримінального процесуального законодавства України, а також висвітлення ключових обставин у механізмі контролю слідчого судді за рішеннями слідчого, дізнавача та прокурора щодо зупинення досудового розслідування.

Стан опрацювання проблематики. На сучасному етапі державотворення України права й свободи людини, механізми їх забезпечення, реалізації та захисту, зокрема у сфері зайнятості, продовжують бути одним із найактуальніших питань у розрізі вітчизняної юриспруденції. Теоретичну й практичну основу дослідження механізму судового контролю за рішеннями слідчих, дізнавачів і прокурорів в системі правоохоронних органів України становлять праці таких вчених, як Н. Бобечка, А. Гаркуши, Н. Колот, В. Крицької, О. Лаврушина, Л. Лобойка, Т. Лоскутова, Т. Миронової, Є. Наливайко, С. Наливайка, О. Торбас, Л. Удалової та Н. Черняк.

Виклад основного матеріалу. Варто погодитися з позицією Н. Черняк та А. Гаркуши про те, що від дня остаточного ухвалення кримінального процесуального законодавства України минуло багато часу, однак деякі проблеми у сфері практичної реалізації основних положень Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) досі залишаються вкрай актуальними, зважаючи на сучасні реалії право- й державотворення. Зокрема, йдеться про практичне втілення правових норм, пов'язаних із зупиненням кримінального провадження на стадії досудового розслідування, а також із судовим контролем у вказаній сфері [9, с. 138].

Так, як зазначає Н. Колот, судовий контроль у кримінальному провадженні, зокрема, у випадку прийняття слідчим, дізнавачем та прокурором рішення про зупинення досудового розслідування являє собою окремий напрям діяльності суду, який здійснюється під час досудового розслідування слідчим суддею, сутність якого полягає у контролі за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб при проведенні слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження, проведенні інших процесуальних дій та прийнятті процесуальних рішень [2, с. 642]. Значення судового контролю полягає у тому, що завдяки діяльності слідчого судді забезпечуються невідкладним судовим захистом права, свободи та інтереси учасників кримінального провадження (у першу чергу – потерпілих), а також створюються належні умови для реалізації засади змагальності під час досудового розслідування. Правозахисний характер судового контролю зумовив необхідність закріплення загальної статті 206 КПК України, а також деталізованих положень у окремих статтях Кодексу.

Важливо згадати, що набуття особою статусу підозрюваного повинно відбуватися з моменту складення слідчим письмового повідомлення про підозру. Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, повідомлення по підозру складається наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення [3]. Саме за таких умов письмове повідомлення вважається офіційним процесуальним актом, що посвідчує конкретний юридичний факт: відповідна особа стає підозрюваною у вчиненні кримінального правопорушення. Важливо зазначити, що особа підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення вже з того дня, яким датований цей акт. Тому законодавець зазначає в ч. 1 ст. 278 КПК України, що згадане повідомлення має бути вручено в день його складення, оскільки саме з цього дня воно набирає законної сили [3]. Іншими словами, особа з цього дня, а не після вручення їй повідомлення чи

допиту, *de jure* стає підозрюваною - учасником кримінального провадження в іншому статусі та з іншими процесуальними правами та обов'язками, ніж вона була до цього (свідком).

За таких умов особливо важливою залишається необхідність дотримання засади розумності строків, передбаченої п. 21 ч. 1 ст. 7 і ст. 28 КПК України [3]. Безсумнівно, зупинення досудового розслідування пов'язане з перериванням обчислення строків, так чи інакше впливає на подовження тривалості провадження. Як зазначають Т. Миронова й О. Лаврушина, зупинення досудового розслідування складно назвати позитивним фактором, адже таке зупинення (навіть тимчасове й з об'єктивних обставин) тягне за собою настання негативних наслідків у першу чергу для особи потерпілого. Небажані юридичні наслідки в такому разі розкриваються в тому, що затягування розслідування значно ускладнює процес встановлення істини, а також відновлення порушених прав та інтересів осіб і відшкодування шкоди цивільним позивачам. Окремим наслідком виступає підвищення загрози безпеці учасників кримінального процесу, щодо яких після зупинення провадження можуть бути вчинені протиправні дії зі сторони осіб, які переховуються і місцезнаходження яких встановити неможливо. Як наслідок, це призводить до невизначеності в судових перспективах кримінального провадження. Залишення кримінального правопорушення нерозкритим, а особи зловмисника - без покарання, сприяє вчиненню нових кримінальних правопорушень і погіршенню криминогенної ситуації в країні [4, с. 126]. З огляду на вищезазначене, забезпечення слідчим суддею контролю за законністю прийняття рішень слідчим, дізнавачем і прокурором про зупинення досудового розслідування має неабияке значення для реалізації засади розумності строків та справедливого судового розгляду в цілому.

Цікаво, що аналогічної позиції дотримується у своїй практиці Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ). Так, у п. 72 рішення ЄСПЛ у справі «Меріт проти України» Суд стверджує про те, що відповідно до усталеної прецедентної практики, розумність тривалості кримінального провадження повинна визначатись у світлі відповідних обставин справи та з огляду на критерії, передбачені прецедентною практикою Суду, зокрема з огляду на складність справи й поведінку заявника. Також у рішенні зазначається, що стаття 6 Європейської конвенції про захист прав людини й основоположних свобод передбачає, що кожна особа має право на справедливий і публічний розгляд її справи впродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного харак-

теру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення [6].

Кримінальне процесуальне законодавство України встановлює: законне зупинення досудового розслідування передбачає, що переривання кримінального провадження обумовлене об'єктивними причинами та не пов'язане з неналежним способом виконання своїх обов'язків суб'єктами, які уповноважені вести кримінальний процес [3]. Таке положення підтверджується і доктриною кримінального процесу: жодна із підстав законного зупинення досудового розслідування не залежить від слідчого, дізнавача й прокурора, оскільки при настанні випадків, зумовлених об'єктивними причинами, прокурор лише констатує неможливість подальшого здійснення кримінального провадження. Тимчасовий характер вищезгаданих підстав означає, що: 1) така підстава щодо неможливості подальшого кримінального провадження не буде існувати постійно, або 2) навіть за умови продовження існування даної підстави зі зміною зовнішніх обставин така підстава втратить своє значення для неможливості продовження кримінального провадження [7, с. 200].

Як зазначає Н. Бобечко, умови зупинення досудового розслідування – це приписи кримінального процесуального закону, що зобов'язують уповноважену службову особу вчинити відповідні процесуальні дії та ухвалити процесуальні рішення або встановити наявність певних юридичних фактів до винесення постанови про зупинення досудового розслідування [1, с. 26].

На важливості виконання умов зупинення досудового розслідування акцентується і в судовій практиці: для того щоб процесуальне рішення про зупинення досудового розслідування було законним та обґрунтованим, необхідно дотримуватись умов, зазначених у ч. 1 та 2 ст. 280 КПК України. Прийняття слідчим за погодженням за прокурором або прокурором рішення про зупинення досудового розслідування за всіма обставинами можливе лише за умови, що особа, стосовно якої здійснюється кримінальне провадження, набула процесуального статусу підозрюваного, тобто їй вручено повідомлення про підозру, в порядку, передбаченому ст. 278 КПК України. Умовою прийняття такого рішення є також виконання до зупинення досудового розслідування всіх необхідних та можливих слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій. Обов'язковою умовою зупинення досудового розслідування є проведення всіх дій, спрямованих на встановлення місцезнаходження підозрюваного [8].

Здійснивши аналіз статей чинного кримінального процесуального законодавства, вважаємо за необхідне здійснити класифікацію умов зу-

пинення досудового розслідування на загальні (ті, які характерні для всіх підстав) та спеціальні (ті, які стосуються однієї із вказаних у Кодексі підстав).

Так, під загальними умовами зупинення досудового розслідування варто розуміти встановлені кримінальним процесуальним законом приписи, що визначають конкретні процесуальні дії та рішення, які необхідно здійснити і прийняти уповноваженій службовій особі перед винесенням постанови про зупинення досудового розслідування, незалежно від підстави для прийняття цього рішення.

Як слушно зазначає Н. Бобечко, загальні умови стосуються будь-якої з підстав, вказаних у ч. 1 ст. 280 КПК, і охоплюють: доведеність події кримінального правопорушення; повідомлення особі про підозру; встановлення відсутності обставин, що тягнуть закриття кримінального провадження; виконання тих слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, проведення яких можливе за відсутності підозрюваного; вжиття заходів для збереження доказів; вжиття заходів для забезпечення цивільного позову і можливої конфіскації майна, спеціальної конфіскації; прийняття рішення про зупинення досудового розслідування лише уповноваженою службовою особою; внесення відомостей про зупинення досудового розслідування до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР); направлення копії постанови про зупинення досудового розслідування стороні захисту, потерпілому та представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, з роз'ясненням права на її оскарження слідчому судді [1, с. 28].

На наше переконання, зупинення досудового розслідування без дотримання вищезгаданих критеріїв правомірності може спричинити чимало негативних наслідків у межах конкретного кримінального провадження, зокрема: втрату доказів після відновлення досудового розслідування, невстановлення кола свідків або їх зникнення (смерть, зміна місце роботи та/або проживання тощо). З огляду на це, загальні умови зупинення досудового розслідування повинні підлягати безумовному дотриманню в кожному з кримінальних проваджень, незалежно від процесуальної підстави для його зупинення.

Що ж стосується спеціальних підстав, то під ними пропонуємо розуміти приписи кримінального процесуального закону, що зобов'язують уповноважену службову особу вчинити конкретні процесуальні дії та ухвалити процесуальні рішення або встановити наявність певних юридичних фактів перед винесенням постанови про зупинення досудового розслідування, залежно від підстави для прийняття цього рішення.

У ч. 1 ст. 280 КПК України законодавець наво-

дить вичерпний перелік підстав, які теоретично можна іменувати спеціальними підставами для зупинення кримінального провадження. Розглянемо деякі з них. Зокрема, п. 1 ч. 1 ст. 280 КПК України передбачає, що постанова про зупинення досудового розслідування повинна бути винесена, якщо підозрюваний захворів на тяжку хворобу, яка перешкоджає його участі у кримінальному провадженні (за умови підтвердження цього відповідним медичним висновком). Як зазначає Н. Колот, ухваленню такого рішення прокурором передують ряд юридичних фактів: 1) встановлення наявності та характеру психічного розладу й тяжкості соматичного захворювання, що мають наслідком зупинення досудового розслідування за цією підставою; 2) вжиття заходів до лікування особи, яка занедужала психічним розладом чи тяжким соматичним захворюванням, якщо у цьому виникла необхідність; 3) вирішення питання про збереження, скасування або зміну запобіжного заходу, якщо такий раніше обирався щодо підозрюваного; 4) вжиття заходів піклування про неповнолітніх дітей та збереження майна підозрюваного [2, с. 644].

Наступна підстава для зупинення кримінального провадження передбачається п. 2 ч. 1 ст. 280 КПК України: оголошення підозрюваного в розшук [3]. Зокрема, згідно з Інструкцією з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні (далі – Інструкція), яка затверджена Наказом МВС України № 575 від 07.07.2017 року, встановлено, що в разі, якщо підозрюваний переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності і його місцезнаходження невідоме, слідчий виносить постанову про зупинення досудового розслідування, яка погоджується прокурором. Якщо досудове розслідування не зупиняється, слідчий виносить окрему постанову про оголошення розшуку підозрюваного та вживає заходів з його розшуку. У день прийняття такого процесуального рішення слідчий доповідає про оголошення розшуку підозрюваного керівникові органу досудового розслідування для їх погодження та подальшого направлення керівникові територіального органу, підрозділу поліції або міжрегіонального територіального органу Національної поліції України або його територіального (відокремленого) підрозділу, який здійснює оперативне супроводження кримінального провадження або матеріали діяльності якого стали підставою для початку кримінального провадження, для організації розшуку підозрюваного [5].

Важливо зазначити, що відповідно до п. 2¹ ч. 1 ст. 280 КПК України, досудове розсліду-

вання може бути зупинене після повідомлення особі про підозру у разі, якщо слідчий суддя відмовив у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування [3]. У такому випадку відмові слідчого судді передують: 1) повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, стосовно якого кримінальний процесуальний закон встановив можливість здійснювати спеціальне досудове розслідування; 2) проведення слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій з метою одержання доказів того, що підозрюваний переховується від слідства та суду; 3) оголошення підозрюваного у міжнародний розшук; 4) складання прокурором або слідчим за погодженням з прокурором клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування; 5) винесення слідчим суддею ухвали про відмову у задоволенні такого клопотання [1, с. 29].

Власне судовий контроль за прийняттям рішень слідчим і прокурором щодо зупинення досудового розслідування розкривається через можливість слідчого судді відновити процесуальні дії у розрізі кримінального провадження, що забезпечується скасуванням останнім постанови про зупинення досудового розслідування. Можливість потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, оскаржити рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зупинення досудового розслідування забезпечується на підставі п. 2 ч. 1 ст. 303 КПК України [3].

Висновки. Таким чином, умови зупинення досудового розслідування варто розглядати як невід'ємний елемент процесуальної форми цього кримінального процесуального інституту. Належне виконання згаданих умов забезпечує законність та обґрунтованість ухвалення рішення про зупинення досудового розслідування, ефективність дотримання прав і законних інтересів підозрюваного, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, цивільного позивача, а також дієвість кримінальної процесуальної діяльності після відновлення досудового розслідування. Правозахисний характер об'єкта дослідження розкривається в наявності механізму судового контролю за рішеннями слідчого, дізнавача й прокурора зі сторони слідчого судді.

За результатами проведеного дослідження встановлено, що на відміну від загальних умов, до спеціальних умов зупинення досудового розслідування належить і встановлення наявності певних юридичних фактів. Актуальним напрямом дослідження означеної проблематики залишається поглиблення наукової розвідки та вивчення правозастосовного досвіду у сфері

судового контролю за дотриманням умов зупинення досудового розслідування стосовно інших підстав зупинення провадження, передбачених пп. 3–5 ч. 1 ст. 280 КПК України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бобечко Н.Р. Умови зупинення досудового розслідування. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2023. Вип. 1. С. 26–30.
2. Колот Н.М. Забезпечення прокурором реалізації засади законності під час зупинення досудового розслідування. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2024. № 4. С. 641–646.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України : кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10 (дата звернення: 25.10.2024).
4. Миронова Т.М., Лаврушина О.С. Проблемні питання зупинення досудового розслідування. *Самміт приватних детективів: розгляд актуальних питань правотворення України* : зб. матеріалів доп. учасн. Всеукр. самміту, 30 лист. 2017 р. Дніпро : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2017. С. 125–128.
5. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : Наказ МВС України від 07 лип. 2017 р. № 575. *Офіційний вісник України*. 2017. № 67 (дата звернення: 25.10.2024).
6. Справа «Меріт проти України»: рішення Європейського суду з прав людини щодо заяви № 66561/01 від 30 бер. 2004. *Верховна Рада України* : веб-сайт. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_110#Text (дата звернення: 25.10.2024).
7. Торбас О.О. Роль прокурора при оцінці критеріїв розумності строків досудового розслідування. *Юридичний бюлетень*. 2020. Випуск 12. С. 194–201.
8. Ухвала Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 29 грудня 2021 р. у справі № 344/20566/21 (провадження № 1-кс/344/7921/21). *Судова влада України* : веб-сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua> (дата звернення: 25.10.2024).
9. Черняк Н.О., Гаркуша А.В. Зупинення досудового розслідування у зв'язку з оголошенням у розшук підозрюваного. *Національний юридичний журнал: теорія і практика*. 2018. № 23. С. 137–140.